

статистичного опрацювання експериментальних даних. Проблеми інженерно-педагогічної освіти, 2010, 26-27: 149-155. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&Z21ID=&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Pip_o_2010_26-27_24.pdf.

*Сікора Ярослава Богданівна, к.пед.н., доцент
Житомирський державний університет ім. Івана
Франка, Житомир*

ТЕХНОЛОГІЇ ЦИФРОВОЇ ДИДАКТИКИ

Цифровізація освітнього процесу є взаємною трансформацією освітнього процесу, що формується під сучасні умови, та сучасних технічних засобів, що впроваджуються в освітній процес.

Метою перетворення освітнього процесу є застосування можливостей цифрових технологій із максимальною ефективністю. У той же час, метою розвитку технологій у галузі освіти є повна їх адаптація та максимально зручне вбудовування у процес навчання для максимально комфортного вирішення поставлених педагогічних завдань.

Із початком процесу впровадження сучасних технологій суттєво розширилися освітні можливості закладів вищої освіти. Зокрема, активно розвиваються такі формати навчання, як перевернуте навчання, всілякі мобільні платформи, мікронавчання та багато інших. Це забезпечує мобільність і неприв'язаність до одного місця як студента, так і викладача. Впровадження електронних освітніх ресурсів надає студентам та викладачам зручний доступ до широкого вибору навчальних матеріалів.

У зв'язку з цим, відбуваються значні зміни в освітньому процесі, покликані підготувати сучасних студентів до життя в цифровому суспільстві, а також організації професійної діяльності.

Можливість цифрової трансформації освітнього процесу професійної освіти забезпечується різними групами технологій:

- по-перше, інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) універсального призначення, такі як офісні програми, графічні редактори, Інтернет-браузери, засоби організації телекомунікації, доповнена реальність тощо;

- по-друге, педагогічні технології (технології навчання), зокрема й ті, що передбачають використання ІКТ або засновані на їх використанні;

- по-третє, спеціалізовані цифрові освітні технології (edtech), наприклад, віртуальні наставники; тренажери; навчальні ігрові квести у доповненій реальності; ігрові середовища та «сенсориуми»; «розумні» навчальні посібники і т.д.

- по-четверте, виробничі технології (в т.ч. цифрові, а також матеріальні та соціальні, або гуманітарні), що забезпечують формування у студентів необхідних професійних компетентностей.

Розглянемо базовий мінімум педагогічних технологій, необхідний для побудови цифрового освітнього процесу професійної освіти:

- технологія мережевої комунікації, яка є для педагога базою для реалізації інших педагогічних технологій цифрової освіти;

- технологія дистанційного навчання, у тому числі з використанням адаптивних систем навчання та комплексної кейс-технології;

- технологія «змішаного навчання» (blended learning), у тому числі «перевернуте навчання» (flipped learning); мобільне навчання;

- технологія організації проектної діяльності студентів, зокрема мережеві проекти.

Зупинимося детальніше на використанні адаптивних систем навчання. Адаптивні системи – системи онлайн-навчання, що забезпечують персоналізоване підлаштування освітнього процесу під особливості конкретного студента (персональна стратегія навчання, провідні канали сприйняття інформації, логіка побудови програми, послідовність умінь і навичок, що формуються, оптимальний темп освоєння курсу, необхідна кількість повторень і тренувальних закріплень, облік самооцінки студента та його впевненості у собі та ін.). Аналіз та відтворення різних моделей навчання забезпечується завдяки використанню штучного інтелекту та цифрових технологій. За даними [1], використання адаптивних систем дозволяє підвищити педагогічну результативність навчального процесу на 20% (Дж. Томпсон).

Вище зазначені педагогічні технології нині є головними інструментами, які забезпечують перехід від доцифрового до

цифрового освітнього процесу. Результатами цифровізації освіти стане ефективна самостійна освіта, побудована на індивідуальних освітніх процесах та неперервному моніторингу діяльності учня. Цифровізація значно розширює можливості використання групових та індивідуальних форм занять, забезпечує повне засвоєння професійних знань та навичок, а також значно впливає на розвиток інклюзивного навчання.

Список використаних джерел

1. Thompson J. Types of Adaptive Learning. CogBooks Limited, 2013. 13 p.
URL: <https://ru.scribd.com/document/351803604/Adaptive-Learning-Types-of-Adaptive-Learning>.

*Онищенко Ірина Володимирівна, к. філол. н., доцент
Криворізький державний педагогічний університет,
Кривий Ріг*

ТЕХНОЛОГІЯ BYOD ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

В умовах модернізації вищої педагогічної освіти успішність професіоналізації студента залежить від рівня його мотиваційної готовності до майбутньої професійної діяльності. У контексті вимог НУШ важливого значення набуває мотиваційно-ціннісне ставлення до професійної діяльності, бажання працювати за фахом, успішна професійна адаптація. Особливої актуальності набуває пошук нових підходів до організації освітнього процесу та створення навчальних матеріалів і технологій, які б враховували можливості мобільних пристроїв у процесі навчання в ЗВО.

Ефективним засобом формування мотивації до професійної діяльності в майбутніх учителів початкової школи є технологія BYOD (Bring Your Own Device) – «прийди зі своїм пристроєм». Особливості впровадження технології BYOD в освітній процес ЗВО розкрито в працях таких учених, як Т. Балдасаро, Р. Брайн, Т. Еріксон, М. Зільберман, В. Копітоф, П. Лінгвінстон, Р. Мілман, К. Хегарт, Е. Чедбанд та ін. Аналіз досліджень показав, що використання технології BYOD створює сприятливі умови для формування в